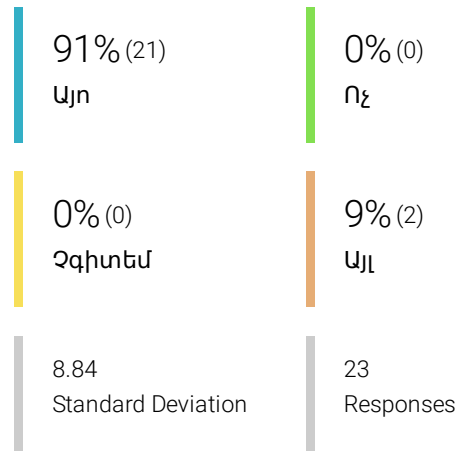
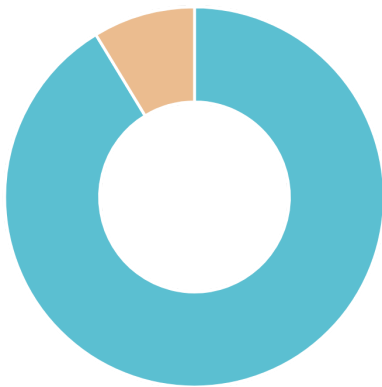

ԵՀՀ Աշխատանքներ. ինչպե՞ս եք իրագործում ձեր աշխատանքային օրը, մարտ-մայիս 2020

«Չուն» հասկացությունն ընդգրկում է ցանկացած այլ կոլեկտիվ հեռակա հաղորդակցության միջոց (ֆեյսբուք սուրհանդակ և այլն):

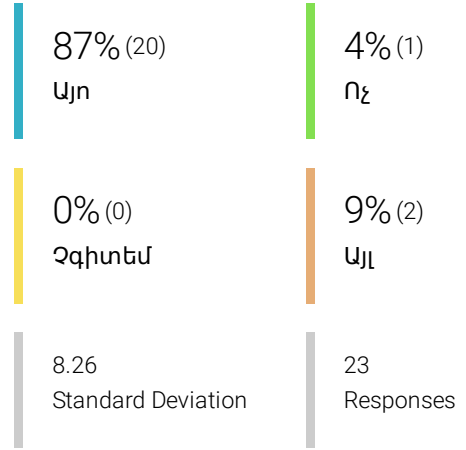
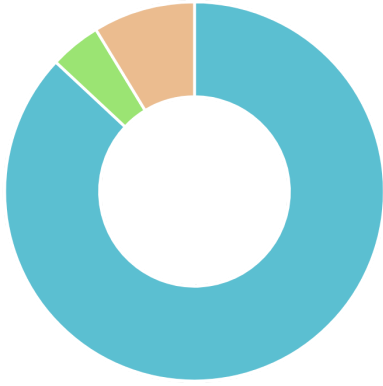
1 Եթե կա կոնկրետ ազդակ գործընկերոջից (կամ շտապ գործ երեկվանից)՝ նախ և առաջ զբաղվում եմ դրանով:

Հիմնականում զբաղվում եմ առաջնահերթ գործով, որը սահմանվում է իմ և թիմի կողմից: Այս ընթացքում սովորել եմ անմիջական ազդակներին, որոնք իմ գնահատման այդքան շտապ չեն միանգամից չարձագանքել՝ այն առումով, որ չեմ թողնի իմ գործը և անցնեմ դրան: Այլ կքննարկեմ տվյալ անձի հետ համատեղ հարմար ժամանակահատված:

Փորձում եմ շարժվել ըստ առաջնահերթությունների:

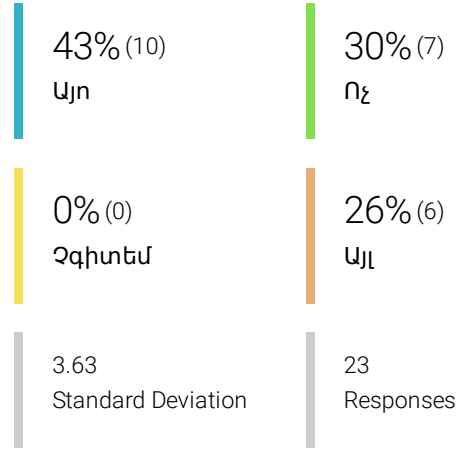
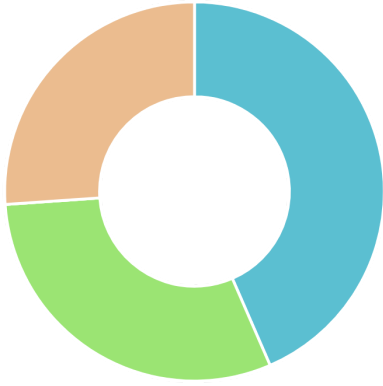
2 Մեկ գործն ավարտելուց հետո, ունեմ պլանավորած գործերի շարք (գրի առած), անցնում եմ հաջորդին:

Ոչ միշտ է պլանավորվածին հերթ հասնում, քանի որ առաջանում են շատ այլ չպլանավորված գործեր կամ առաջադրանքներ:

Հերթակալությամբ, ըստ նոր գործերի կարևորության:

3 Դժվար գործն ավարտելուց հետո հանգիստ եմ տալիս ինձ, մտածում հաջորդ փուլի մասին:

Ժամանակ չի լինում

Լավ կլինի, ժամանակ ունենալ դադարի, բայց երբեմն գործերի ծավալը հնարավորություն չի տալիս դադար վերցնել և հանգիստ պլանավորվել մյուս քայլերը:

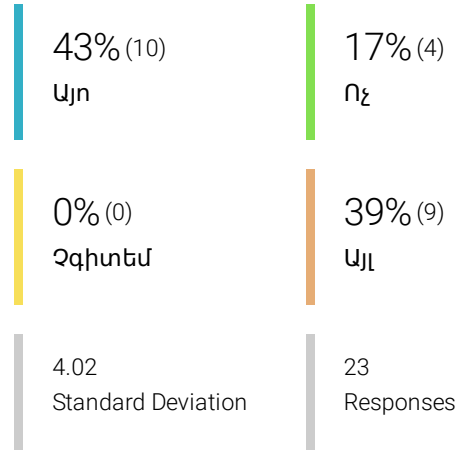
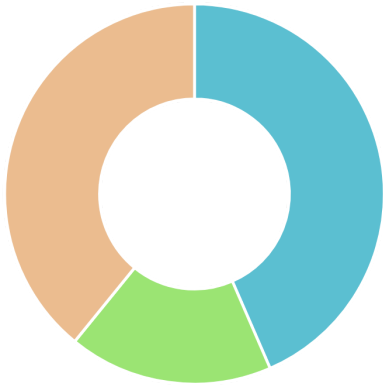
Եթե այլշտապ գործ չի լինում՝ այո:

Երբեմն

գործը գիտի

Կախված է ծանրաբեռնվածությունից, եթե կա այլշտապ աշխատանք, անցնում եմ դրան, առանց դադարի:

4 Սիրում եմ երկար ու դժվար գործն անել միանգամից, թեկուզև դա տևի օրեր:

գերադասում եմ նման գործն ընդմիջել, այլ թեթև կարճատև գործով

Նայած թե ոնց են դասավորվում մյուս դժվար/շտապ գործերը:

Կախված է գործի բնույթից և ժամանակային սահմանափակումներից: Եթե ժամանակ կա և բոլորովին նոր բան պետք է ստեղծվել, ժամանակ է հարկավոր մտքերն հավաքելու ու փոճարկելու համար: Երևակայությունն ու ինովացիան երբեմն շատ ժամանակ են պահանջում: Ընդհանուր առմամբ փորձում եմ անել միանգամից, եթե այլ շտապ բաներ չունեմ: Բայց եթե փոքր շտապ գործեր կան անելու, անում եմ, որպեսզի միտքս ազատվի բարդ աշխատանքի համար:

Կախված առաջնահերթությունից

Համատեղում եմ այլ գործերի հետ:

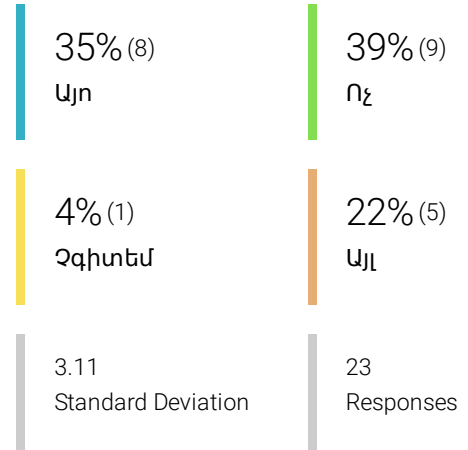
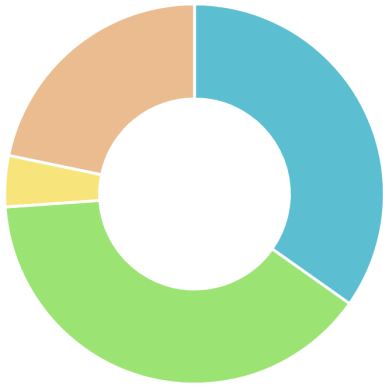
ըստ հրատապության

միշտ գործերն անում եմ ըստ առաջնահերթությունների

միանշանակ չէ, կախված է գործի բնույթից, դեդլայնից, տրամադրությունից, այլ հանգամանքներից

Եթե աշխատանքը տեքստերի հետ է կապված, նախընտրում եմ մի քանի օր տրամադրել դրան, քանի որ ամեն նոր օր ավելի թարմ ուղեղով ես կարողանում աչքի անցկացնել նախորդ օրվա արած աշխատանքը

5 Սիրում եմ երկար ու դժվար գործն անել մաս-մաս, ընդմիջելով այլ գործերով:

Եթե առաջնահերթ չէ

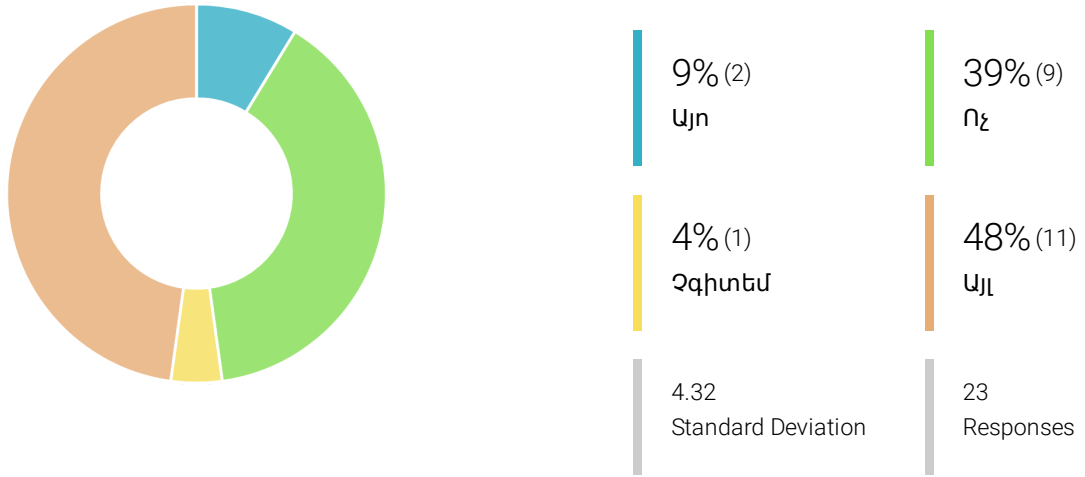
Համատեղում եմ այլ գործերի հետ:

Նորից, կախված հրատապությունից

Հիմնականում անում եմ մինչև վերջ, նորից անդրադառնալով դրան որոշ ժամանակ անց, եթե կարիք կա

Եթե աշխատանքը կենտրոնացում է պահանջում ապա ոչ, նախընտրում եմ ողջ օրը տրամադրել դրա կատարմանը:

6 Ավելի հեշտ է, երբ ազդակ կա գործընկերոջից, քան երբ ինքս պիտի որոշեմ, հիմա ի՞նչ անեմ:

հեշտ է, բայց ես չեմ սպասում, նախաձեռնում եմ իմ հաջորդ քայլը, հետո իր հետ կիսվում

սովորաբար չի լինում իրավիճակ երբ մտածես հիմա ինչ անեմ, և ազդակներ՝ և քո պլանավորած գործերը շատ շատ են:

Պատահում է, որ ազդակն է հեշտացնում, պատահում է, երբ ինքս պիտի որոշեմ:

Երկու դեպքն էլ լինում է:

Երբեմն, կախված է գործի բնույթից, բայց հիմնականում ինքս եմ որոշում

Դե նայած իրավիճակից:

Էլի կախված է գործից: Ես սիրում եմ թիմային պլանավորում գործերի և առաջնահերթությունների սահմանում: Սակայն բուն գործի ընթացքում չեմ սիրում միկրոմենեջմենթը: Միկրոմենեջմենթը շատ հաճախ կոտրում է իմ ոգևորությունն անել ավելին և նոր սահմաններ ու գործունեության ոլորտներ նախանշել: Մենեջմենթի առումով, իմ կարծիքով ամենարդյունավետը ամեն մարդուն կոնկրետ գործունեության ոլորտներ տրամադրելն է ամենաքիչն որոշ ժամանակով, ու հասկանալ արդյոք այդ մարդուն անհրաժեշտ է ամեն ինչ ասել, թե ինքն կարող է ծրագրել ու անել իր պարտականության շրջանակում ընկնող գործերը: Ամեն գործում կարևորը վստահությունն է գործընկերոջ նկատմամբ և ազատության տրամադրումը: Սահմանափակված մարդն երբեք չի կարող ճախրել: :Ճ

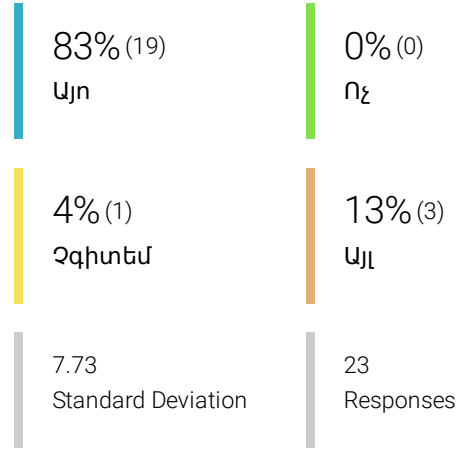
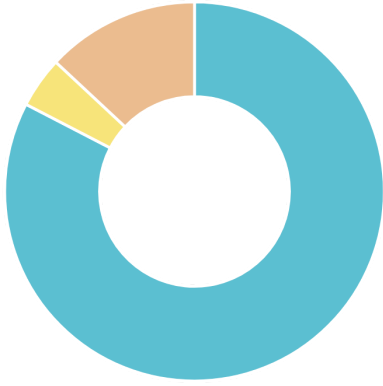
Երբեմն:

Ավելի հեշտ է գնալ ըստ սահմանված առաջնահերթությունների, Գործընկերոջից եկող ազդակը կարող է փոխել առաջնահերթությունները, բայց ընդամենը դա

Մեծ մասամբ գիտեմ, թե ինչ պիտի անեմ, ազդակներով և առանց:

Քանի որ անելիքներն անընդհատ ավելանում են, գործընկերոջ ազդակից անկախ կարողանում եմ ինքնակազմակերպվել:

7 Աշխատանքի բաժանում ենք անում թիմում, դա հեշտացնում է որոշելը, ով ինչով զբաղվի:

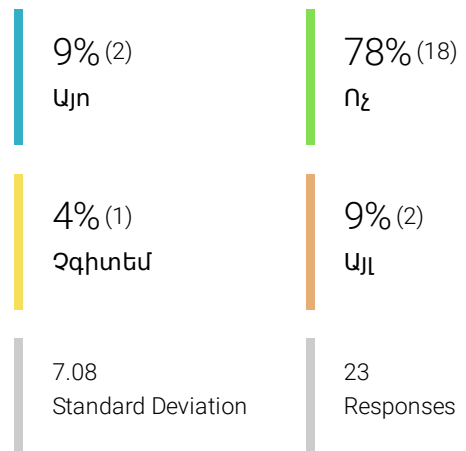
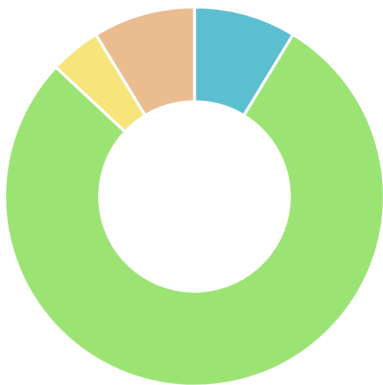

Երբեմն

մեծամասամբ մեր անելիքները նախապես բաժանված է թիմի անդամների մեջ

Նորից՝ ըստ առաջնահերթության

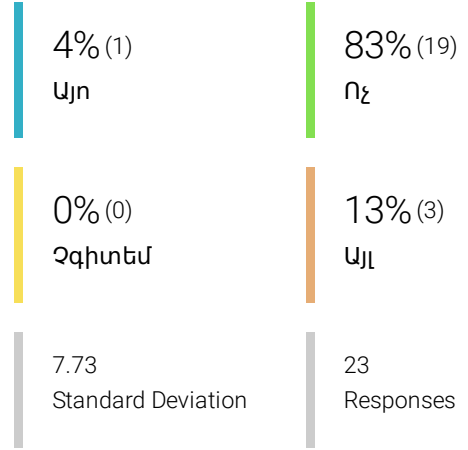
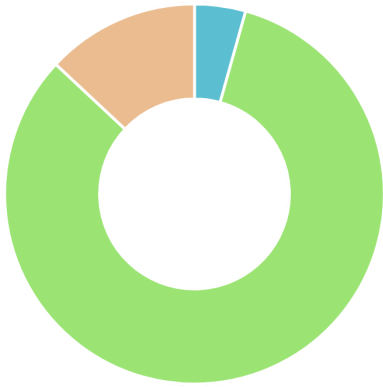
8 Երբեմն մոռանում եմ պլանավորվածը, առաջնայինը, ժամկետներ բաց թողնում, քանի որ գործը շատ է:

Դժվար է կարևոր ժամկետը բաց թողնել, մեռնելով է, անում ենք:

մեկ-մեկ պատահում է

9 Երբեմն չգիտեմ, ինչով զբաղվեմ, եթե ազդակ չկա:

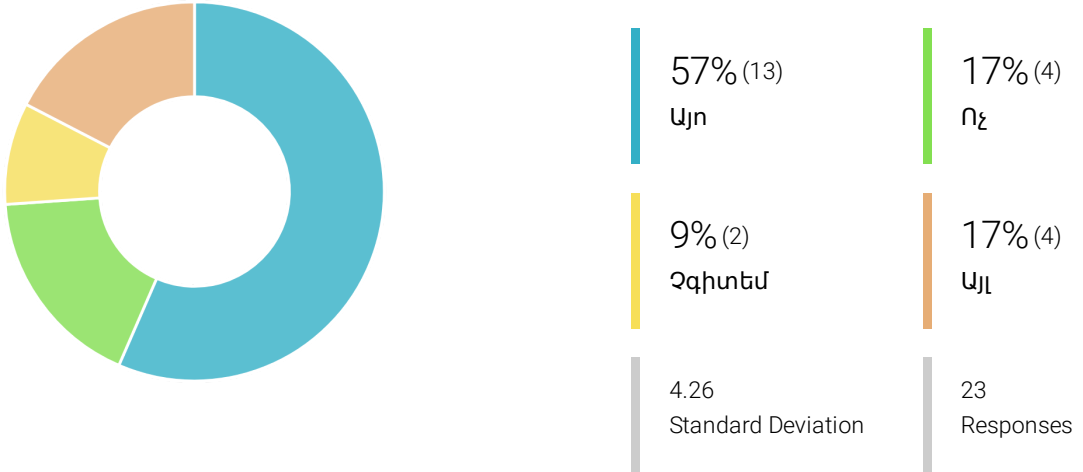

այդ դեպքերում ամեն բան անում եմ՝ ազդակ ստանալու համար

Դեռ չի եղել որ գործը թեթևանա

Չեմ մտաբերում դեպք, որ չիմանամ ինչով զբաղվել:

10 Պլանավորելիս տեղ եմ տալիս անսպասելի ազդակներին (երբ, ասենք, նոր ուշտապ գործ է մեջտեղ գալիս), իմանալով, որ դրանք կլինեն, ուրեմն հիմնկվա գործը պետք է պլանավորել այնպես, որ անսպասելի չխանգարի պլանավորվածի՝ ժամանակին իրագործմանը:

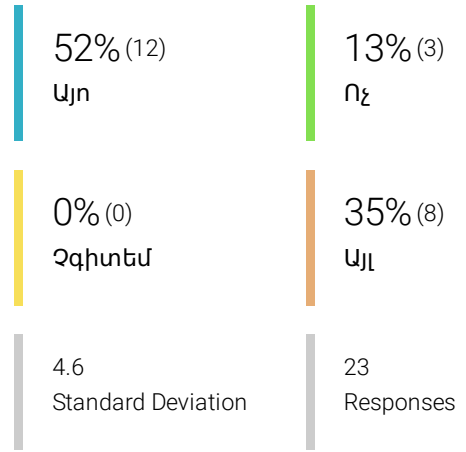
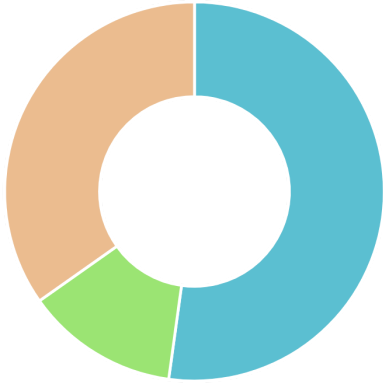
Երբեք չեի մտածել դրա մասին, բայց ճիշտ է ազատ ժամ թողնել անսպասելի ազդակների համար:

Դե հնարավորինս, բայց մեկ-մեկ լինում են դեպքեր, որ խանգարող ազդակները ստիպում են որոշակիորեն դանդաղեցնել հիմնական անելիքը:

Եթե ժամանակ ունես քո գործին համատեղ ունենալ այլ ժամանակ՝ այլ ազդակների համար: Շատ լավ է: Շնորհավորում եմ: Շատ հաճախ հազիվ հասցնում ենք մեր գործերն անել:

ոչ միշտ

11 Գործնականում եմ այլ, ոչ գրասենյակային զբաղմունքներով, դա հեշտացնում է գործը լավ կատարելը:

Ընդմիջելով հնարավոր չէ, քանի որ անընդհատ գործի հետ կապված հարցեր են առաջանում:

Երբեմն, բայց ոչ ամեն օր

Սեկ-մեկ, բայց շատ անգամ երկար հնարավոր չի լինում:

Աշխատանքային օրերին և ժամերին գրեթե երբեք չեմ կարողանում ուրիշ բանով զբաղվել: Սակայն շաբաթ-կիրակի եթե հնարավոր է լինում փորձում եմ այլ թեմաներով ու այլ տիպի գործով զբաղվել, դա ինձ ոգևորում է, որ գործից դուրս այլ արտադրանք կամ արդյունք էլ եմ կարողանում տալ:

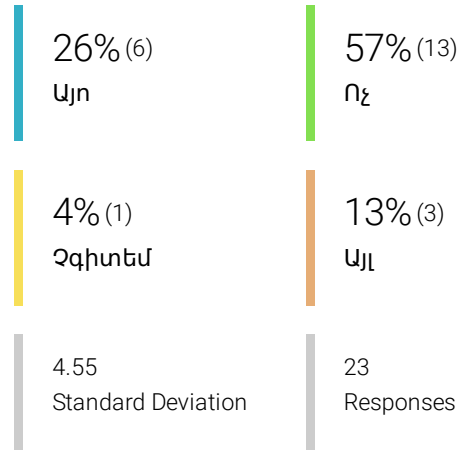
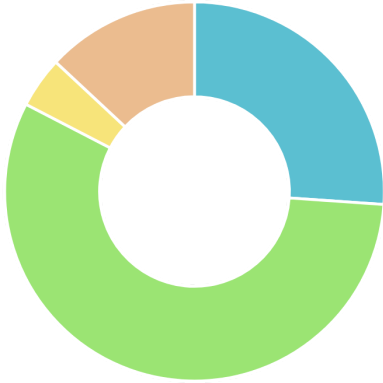
Գործը ընդմիջում եմ այլ զբաղմունքներով, սակայն դա, ընդհակառակը, դժվարացնում է գործը լավ կատարելը

Երբեմն, երբ ժամանակ է լինում:

Գործի ընդմիջումը կատարվում է երբեմն անհրաժեշտաբար, քանի որ ուղեկցվում է տնային աշխատանքների պահանջներով ևս

Եթե ժամանակ է լինում

12 Գործն ընդմիջում եմ այլ ոչ գրասենյակային զբաղմունքներով, իմ պայմաններում այլ կերպ անհնարին է:

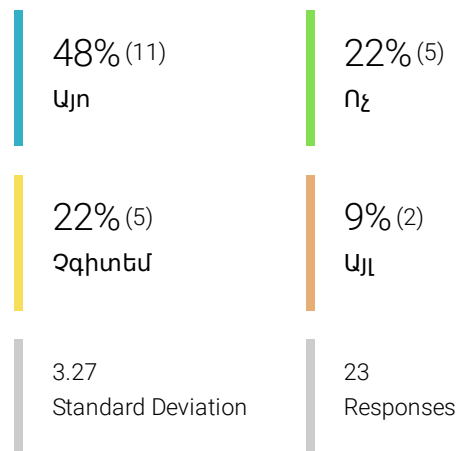
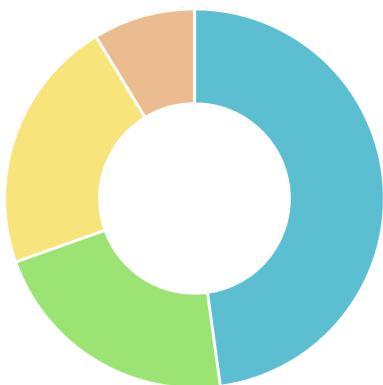

Լավ չեմ հասկանում այս հարցի երկրորդ մասը

Մեկ-մեկ, բայց շատ անգամ երկար հնարավոր չի լինում:

Առաջնահերթություններ սահմանելիս և պլանավորելիս այլ գործերը նույնպես պլանավորվում են այնպես, որ ոչ մեկը շատ չտուժի: Արդյունքում տուժում եմ ես .ՃՃՃՃ

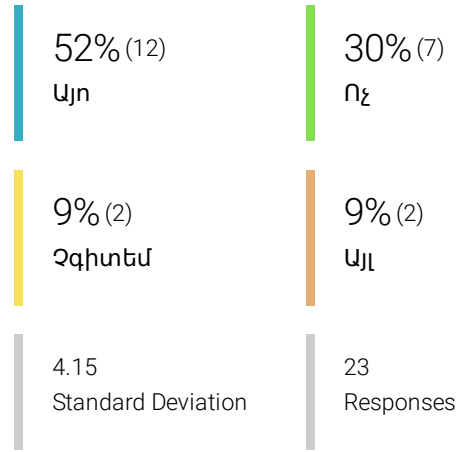
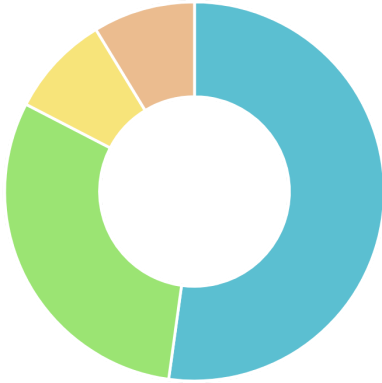
13 Գործն լրիվ առանձին է այլ ոչ գրասենյակային զբաղմունքներից, իրար չեն խառնվում:

Չհասկացա հարցը:

խառնվում են, մեծ ջանքեր են պահանջվում և պլանավորման մեծ հմտություններ, գործերը հասցնելու համար

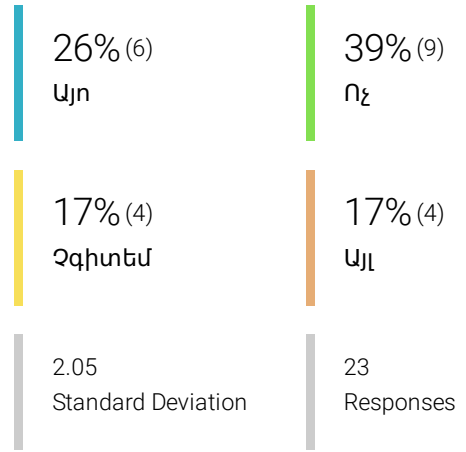
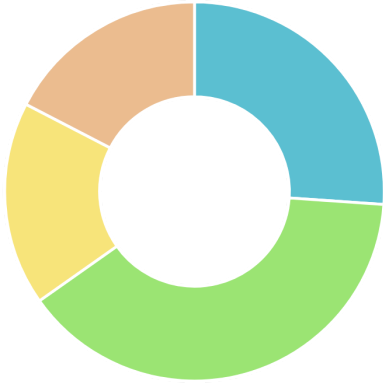
14 Անկարևոր գործերը (իմակները, որոնք պետք է կարդալ, թեև իմ գործից հեռու են) չափից շատ ժամանակ են խլում:

Առհասարակ մեր առկա գործին մի մեծ չափաբաժնով ավելացել է կոռուսավիռուսի հետ կապված ինֆորմացիան, դրա հետ կապված աշխատանքը և այլն ու այդ ամեն ինչին հետևելը շատ ժամանակ է խլում:

Այդքան էլ չէ, եթե աշխատանքային օրերին են ուղարկվել: Ընթացքում կամ օրվա ավարտին հնարավոր է լինում որքան պետք է ծանոթանալ այլ գործերին: Սակայն եթե իմեյլների տարափ է լինում գիշերը կամ ոչ աշխատանքային օրերին դա ներվային ու լարված վիճակ է ստեղծում: Դրա համար խնդրում եմ որքան հնարավոր է ոչ աշխատանքային օրերին իմեյլներ չուղարկել: Դա իրականում ոչ թե բարձրացնում է արդյունավետությունը այլ հակառակը: Թողեք մարդիկ հանգստանան, իսկ եթե դուք նույնիսկ գործ եք անում, անպայման չէ ամբողջ աշխարհն իմանա:

15 Անկարևոր գործերը (իմակաները, որոնք պետք է կարդալ, թեև իմ գործից հեռու են) խանգարում են իմ գործն անելուն:

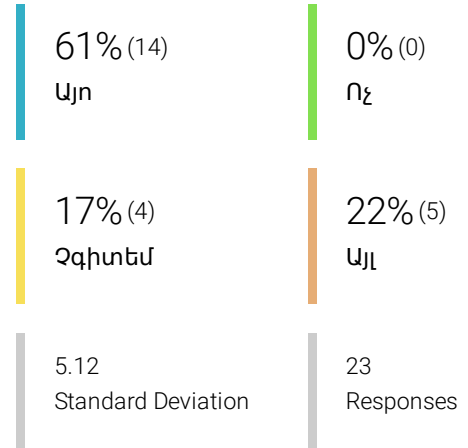
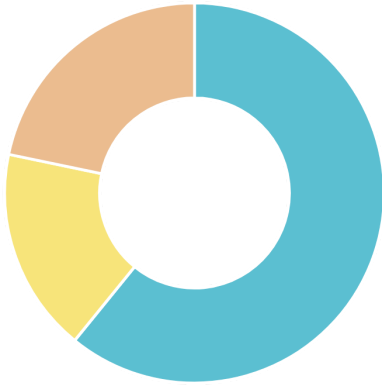
Երբեմն, միտքս շեղում են: Հետո ստիպված եմ լինում վերակենտրոնանալ: Սակայն վերջին կանոնները իմակաների հետ կապված օգնում են:

Երբեմն ստացվող նամականեղն ու մեսիջները ֆեյսբուքում այնքան շատ են լինում, որ չեմ հասցնում գործն ավարտել ու ստիպված աշխատում եմ երեկոյան ժամերին, երբ նակաների "տեղատարափն" ավարտվում է (երբեմն ասելով նկատի ունեմ շաբաթվա մեջ մեկ կամ երկու օր մաքսիմում)

Եթե նպատակային է ուղարկվել ամբողջ իմեյլ լիստին, ապա ոչ: Բայց օրինակ ինչ-որ մարդկանց հետ հանդիպում նշանակելուց, եթե այդ մեյլինգ լիստից ընդհամենը երեք հոգի են մասնակցելու, ապա կարելի է միայն իրենց ուղարկել: Ընդհանուր առմամբ դեմ չեմ շատ իմեյլին, եթե նպատակը հասկանալի է. տեղեկացնելու համար, ռեսուրսի կիսում, հետաքրքիր նյութ: Սակայն շատ հաճախ ոչ նպատակային իմեյլները գերակշռում են:

Գուցե, ուղղակի հավելյալ լարվածություն են առաջացնում

16 Անկարևոր գործերը (իմակները, որոնք պետք է կարդալ, թեև իմ գործից հեռու են) օգնում են տեղյակ լինել գրասենյակի աշխատանքից, գործս ճիշտ անել:

Երբմեն, շատ հազվադեպ

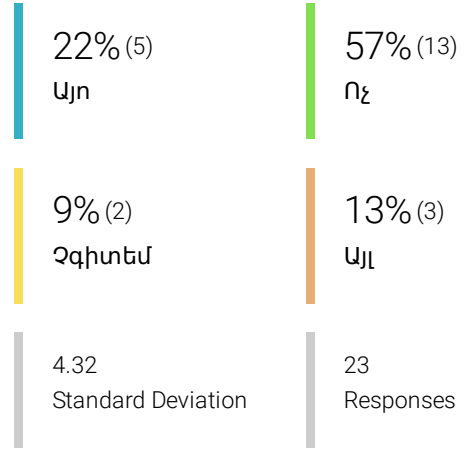
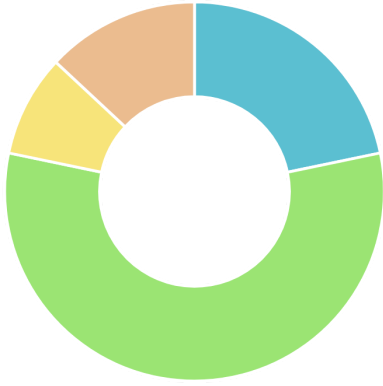
ոչ միշտ

"Գործս ճիշտ անել"-ու պահը չէի ասի:

Տես վերևի պատասխանը:

մասամբ օգնում են, մասամբ շատ ժամանակ տանում, մանավանդ հիմա, երբ մեյլերի քանակը բնականաբար ավելի է շատացել

17 Ինձ համար զուևով հանդիպումներին ավելի հեշտ է մասնակցելը, քան անձնական ներկայության:

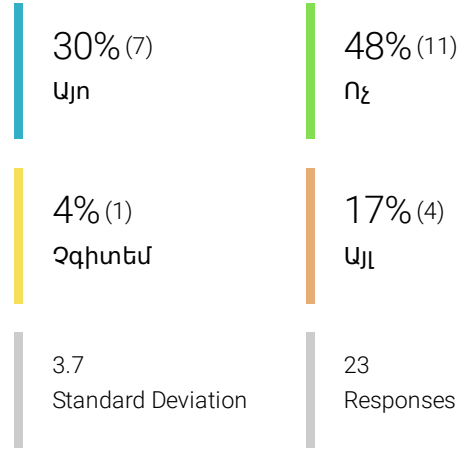
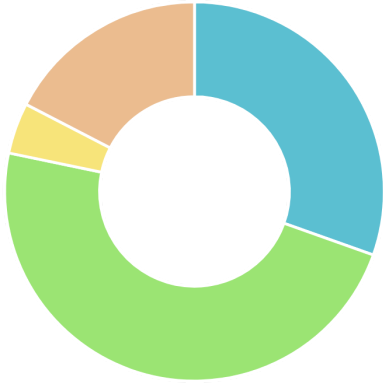

Միանշանակ չէ, հարցեր կան անձնական հանդիպման ժամանակ շատ ավելի արագ են քննարկվում և լուծվում:

Երկուսն էլ հեշտ է

պլանավորման տեսանկյունից երբեմն որոշ հանդիպումներ, օրինակ՝ փորձագիտական, ավելի արագ է կազմակերպել առցանց:

18 Ինձ համար սկզբունքային տարբերությունն չկա, գումով, թե անձնական ներկայության հանդիպում:

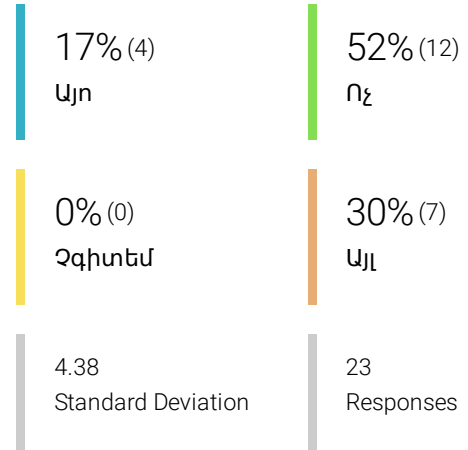
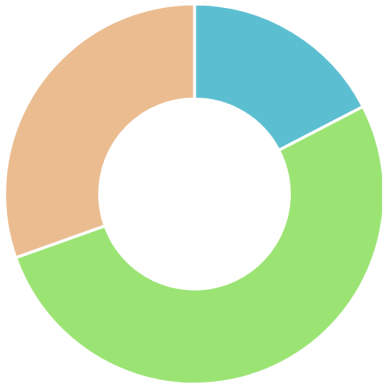
Այո, մանավանդ եթե գրուցակիցը արդեն ծանոթ է:

Չունով ավելի շատ ժամանակ է պահանջվում, քան անձնական ներկայության դեպքում: Մասնակիցների ռեակցիան պարզ չէ, քանի որ հիմնականում կամերաները անջատված են, և մի շարք այլ դժվարություններ, ինտերակտիվության պակաս, և այլն:

Կախված հանդիպման բնույթից..

Չունով միշտ չի, որ ստացվում է արտահայտվել, կամ մտածում եմ իմաստ չունի/կարևոր բան չի ասելու համար: Հոգնում են մարդիկ գումից, ժամանակը ինայելու համար ավելի լավ է միայն շատ եական բաները ներկայացնել: Անձնական ներկայության պարագայում կոնտակտը ավելի հեշտ է ստացվում, "կարևոր չի ասածս", "պահը անցավ" ֆիլտրը մեղմ է աշխատում:)

19 Ձումով թիմային պլանավորումն ավելի հեշտ է:

Պլանավորելը այո, բայց խորքային քննարկումները այդքան հեշտ չի ստացվում:

Դե անձնական շփումը ավելի հեշտ է, քանի զումովը, քանի որ վերջինիս դեպքում ազդակները հստակ ու ժամանակին ստանալու խնդիր կա:

Ձումով հավաքվելն է հաճախ բոլորով դժվար կազմակերպել մարդկանց զբաղվածության պատճառով, բայց հենց որ հառաքվում են շատ հեշտ է:

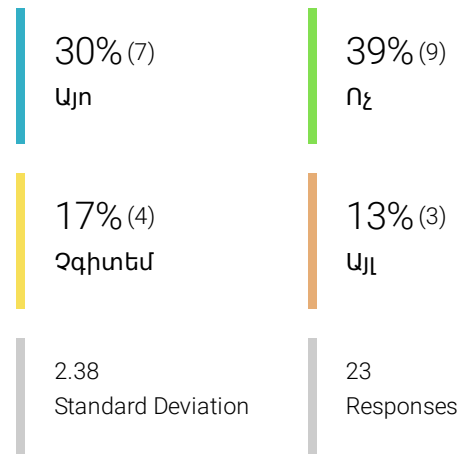
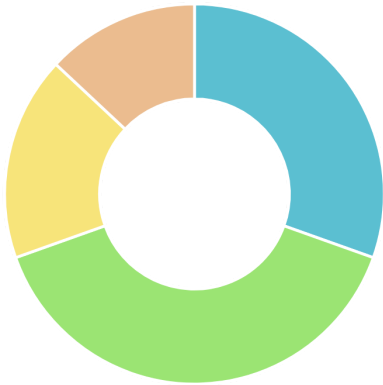
Տարբերություն չկա:

Ճիշտ ասած տարբերություն չկա

Ձումով պլանավորման աշխատանքը ավելի արագ է ստացվում, բայց մտազրոհներ, ստեղծագործական տարրեր ունեցող քննարկումները զումով արդյունավետ չեն:

տարբերություն չկա, 2 դեպքում էլ կարողանում ենք լավ պլանավորել մեր աշխատանքը:

20 Ձուևով շահառուի հետ պլանավորումն ավելի հեշտ է:

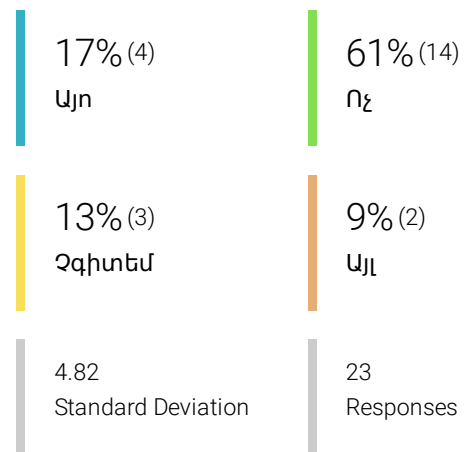
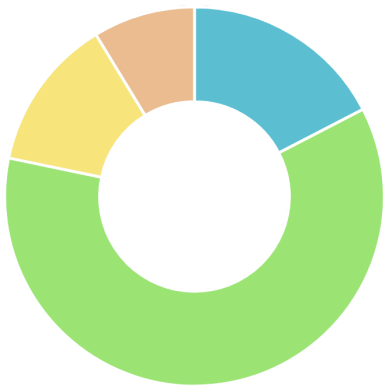

Երբեմն

տարբերություն չկա

տարբերություն չկա

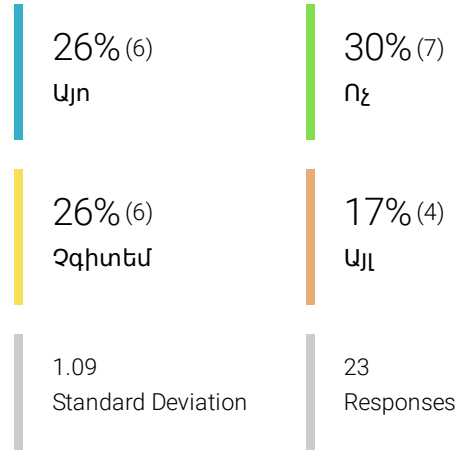
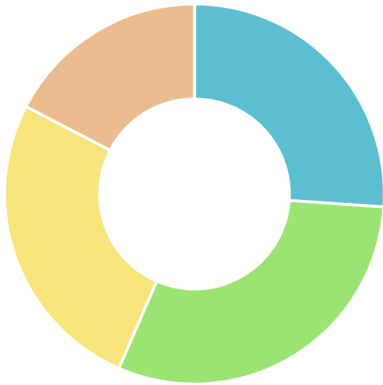
21 Ձուևով կուլեկտիվ թրենինգն ավելի հեշտ է:

տարբերություն չկա

կախված է թրենինգի բնույթից

22 Ձուևով շահառուին խորհրդատվությունն ավելի հեշտ է:

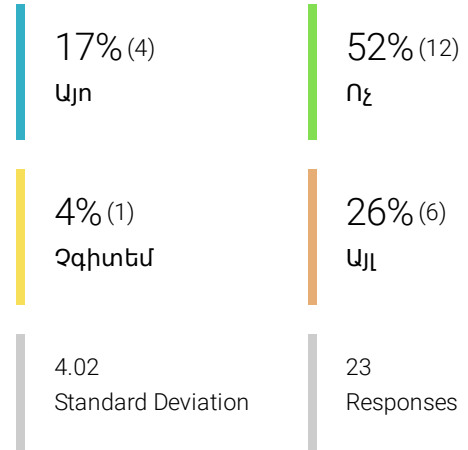
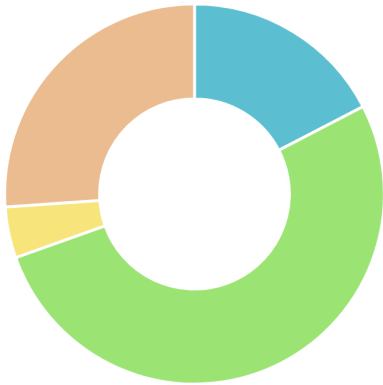
Այո, մանավանդ եթե շահառուն այլ երկրում է գտնվում:

Տարբերություն չկա:

տարբերություն չկա

գուցե հեշտ է, բայց արդյունավետ է, թե ոչ՝ հարց է

23 Ձուևով ելույթն ավելի հեշտ է:

չեմ կարծում, քանի որ դժվար է խոսողին զգալ լսողների արձագանքը:

Ինչ-որ տեղ այո, քանի որ հանրային միջոցառումը այնքան էլ հանրային չէ, բայց նաև ոչ, քանի որ շատ անգամ ասես պատի հետ ես խոսում, երբ բոլորի ձայները կտրած են:

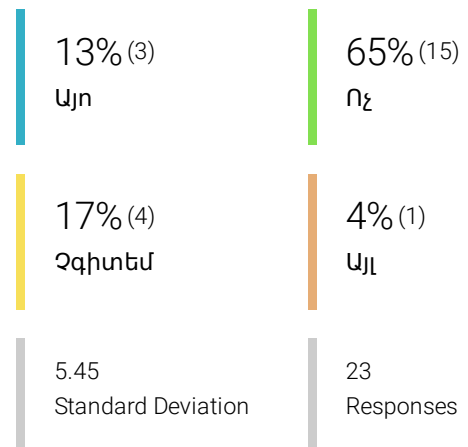
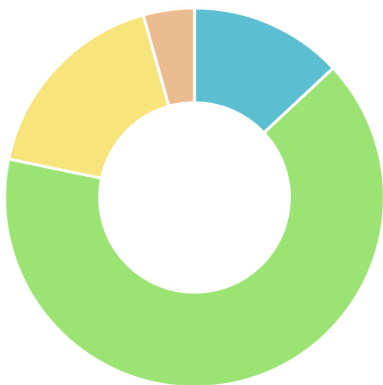
Միանշանակ չի, կախված է ելույթի բնույթից: Եթե տեխնիկական կետերը ստեղծված են, ապա մեծ մասամբ նույն է:

տարբերություն չկա

Մի քիչ:

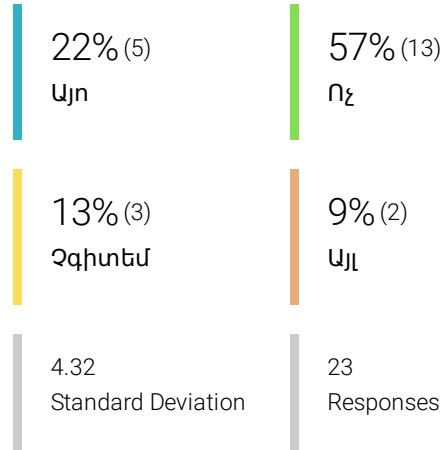
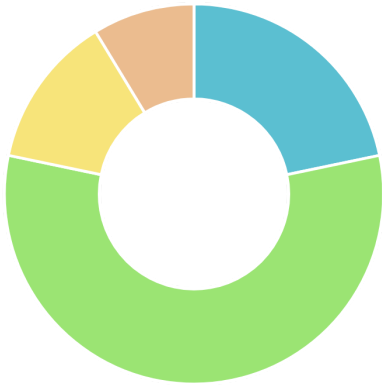
տարբերություն չկա

24 Ձուևով իմ մասնակցայնությունն ավելի հեշտ է դրսևորվում:

տարբերություն չկա

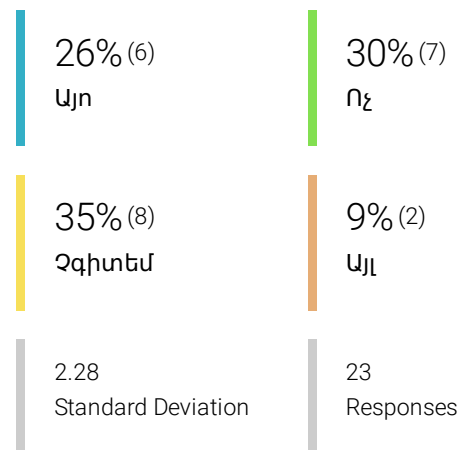
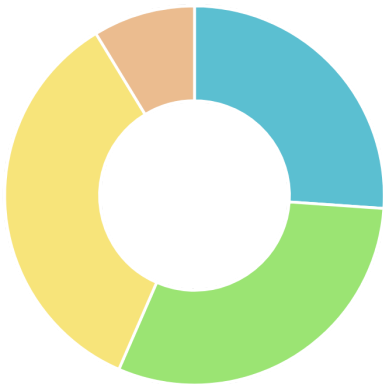
25 Ձուևով մասսայական միջոցառում անելն ավելի հեշտ է:

Նայած, մասսայական ասվածը պետք է հարմարեցնել զումին: Հարմարեցնելուց հետո հնարավոր է լինում

Էլի կախված է մարդկանց քանակից:

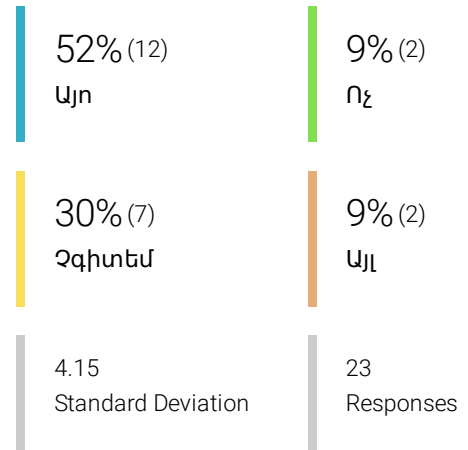
26 Իմ կարծիքով, զուևով շահառուին խորհրդատվությունն տալն իր համար ավելի արդյունավետ է:

Դե նայած որտեղից է գալիս շահառուն:

տարբերությունն չկա

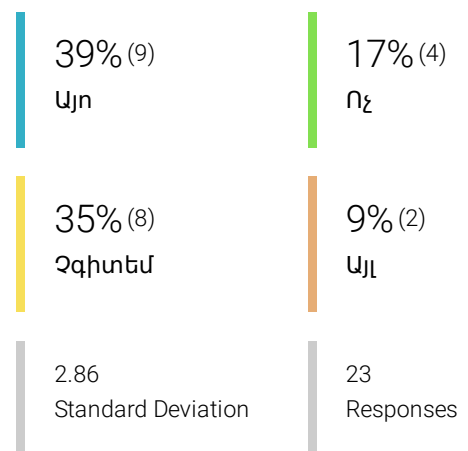
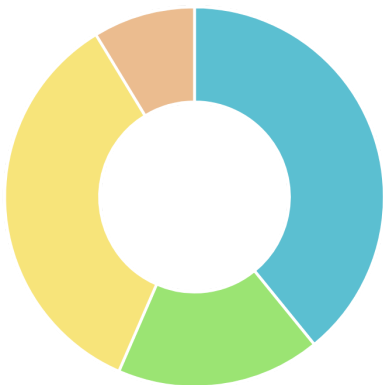
27 Ձուևով խորհրդատվությունը պայմանավորում է հավելյալ աշխատանք՝ շահառուին նախնական առաջադրանք, կամ խորհրդատվությունից հետո առաջադրանք, որը կարող է չլինել, եթե խորհրդատվությունը լինել անձնական ներկայությամբ:

Երկու դեպքում էլ պետք է լինում նախնական առաջադրանք տալ

Դա կարող է լինել նաև անձնական ներկայությամբ հանդիպման ժամանակ

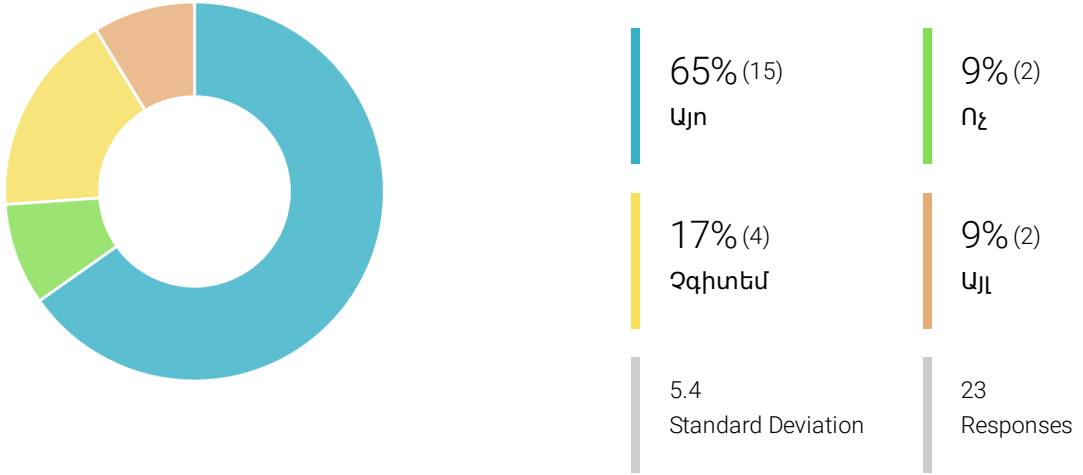
28 Վերջին փուլի կոմունիկացիոն կանոններն օգնեցին, հեշտացրին կազմակերպվելս:

Եթե բոլորը հետևեն գուցե: Սակայն քչացավ սոցիալական ցանցերով գործնական հարցերն որոշ չափով, որն օգնում է մասամբ:

Միևնույն է, աշխատանքային/ոչ աշխատանքային՝ տոն օրերի հարցը, կարծում եմ, որ լիովին չի լուծվել:

29 Ժամանակ եմ հատկացնում նաև մտածելու՝ ապագայի ռազմավարական հնարավոր զարգացումների վերաբերյալ, փնտրելու ծրագրերի նոր գաղափարներ, երևակայելու նոր անելիքներ, որոնք կարող էին օգտավետ լինել ԵՀՀ-ին և հասարակությանը:

Այո, միշտ, անկախ ամեն ինչից ապագայի պլանավորելը անընդհատ իմ անելիքների մեջ և մտնում

Կարծում եմ դա նաև աշխատանքի ընթացիկ մաս է

30 Եթե 29-ին պատասխանել եք «այո», կիսվեք, խնդրեմ, եթե կա գաղափար:

պետության համար հաղորդակցության կանոնների համակարգերի զարգացում, ատելության և ագրեսիվ խոսքի (ոչ թե կարելի է չի կարելի) այլ հենց հասցրած վնասի, դրանց տեսակների, ազդեցությունների վերլուծություն, ներկացացում, ՖԲ-ին ատելության և ագրեսիվ արձագանքների, ռեակցիաների նվազեցմանն ուղղված թիվերի, առաջարկությունների հավաքում ներկայացում, հասարակությունների, մարդկանց կազմակերպություններին քաղաքականությունից կտրելու, նրանց անհատական կամ վարքագծային կապերի վերլուծություններ և ինքնուրույնության անկախ գործունեության զարգացմանն ուղղված ծրագրեր:

Այս պահին չեմ ուզում գրել:

Դեռ ռազմավարական առումով ճգնաժամային արդյունավետ կառավարման խնդիր կա Հայաստանի մակարդակով և ցանկալի կլինե՞ր երևակայել այնպիսի ծրագրեր, որոնք միտված կլինեին նման իրավիճակներում արագ ու կոնկրետ գործողություններ անելուն:

Երևի կա, բայց դեռ չի հասունացել:

չեմ ցանկանում այստեղ գրել, հետո կերևա

կարծում COVID-ից հետո մարդիկ ավելի արդյունավետ կաշխատեն, այս պայմանները բոլորիս սովորեցրել են ճիշտ "working from home" mode-ին:

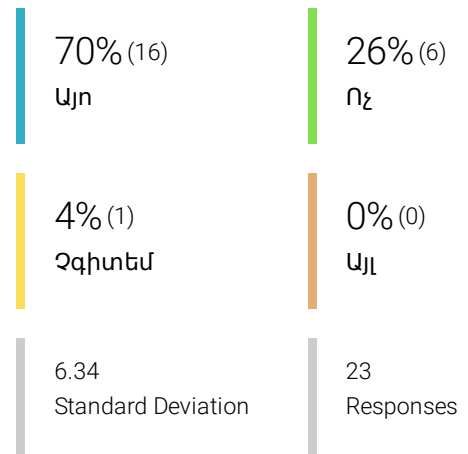
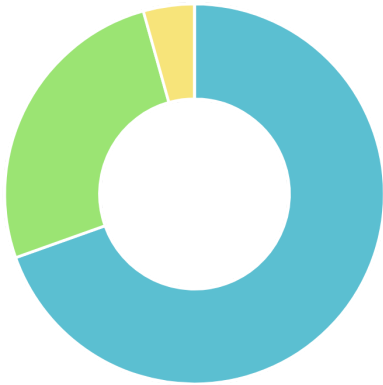
Օնլայն տարածքում նոր գործիքների կիրառում, որը կոյուրացնի և բազմազան կդարձնի թիմային աշխատանքը:

Տարբեր մտքեր կան, օրինակ մեկը՝ շուտով հավասարության մասին օրենքը ընդունելուց հետո կարիք կլինի տեղեկատվական քարոզչական աշխատանքներ իրականացնել հանրության հետ, բացի այդ նաև արդարադատության ակադեմիայում, ոստիկանության կրթահամալիրում, քաղ. ծառ-ի պարտադիր վերապատրաստումների դասընթացներում ներառելու համար կազմել խտրականության առարկա և ապահովել պարտադիր դասընթացներում այդ առարկայի ընդգրկումը:

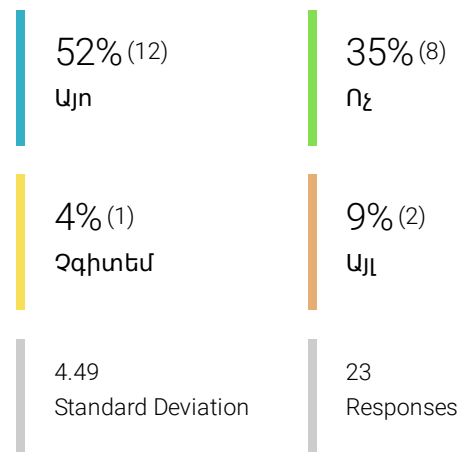
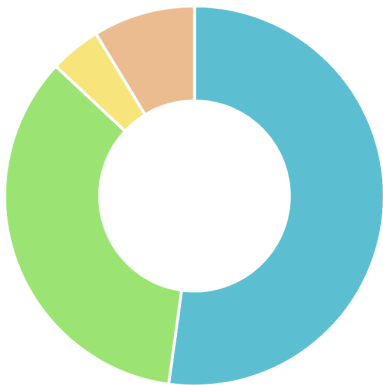
COVID-19-ից առաջացած խնդրներին լուծումներ տալու ուղղությամբ

այս հարցաշարը տարածել այլ կազմակերպություններին

31 Հեռահար աշխատելիս գործն ավարտելը սովորաբար ավելի երկար է տևում:

32 Հեռահար աշխատելիս գործընկերոջ հետ անելիքը համաձայնեցնելը սովորաբար ավելի երկար է տևում:

Միանշանակ չէ, կախված է գործընկերոջից: Մեծ մասամբ ես հասկացել եմ մարդիկ որքան responsive էին գրասենյակում, այնքան էլ կամ գուցե է ավելի շատ են այս պայմաններում: Իսկ մյուսներն համապատասխանաբար հակառակը: Երբեմն փոքր թիմով համաձայնեցումներն հիմա ավելի էֆֆեկտիվ և արագ են դարձել: Որոշումների կայացումն ավելի է արագացել կոնկրետ այն թիմում, որում ես եմ աշխատում:

ուղակի ավելի perfectionist ես դառնում և ուզում ես ավելի կատարելագործված արդյունք ստանալ, ինչը միգուցե ավելի շատ ժամանակ է պահանջում:

33 Ի՞նչ ունեք ավելացնելու:

Վակուումային տարրեր կան այս ժամանակաշրջանում. համատարած վախի և կյանքի կռվի պայմաններում մեր առաջնայնությունները պահպանելը երբեմն իրականությունից կտրված են թվում

Իհարկե այսօր հնարավոր է դարձել անխափան աշխատել հեռահար, բայց կցանկանայի վերադառնալ նախկին աշխատանքային գրաֆիկին՝ գնալ գրասենյակ:

Շնորհակալություն, այս պահին բան չունեմ ավելացնելու, քանի որ նախորդ սըրվեյում ամեն ինչ մանրամասն գրել եմ:

Էհ:

Չունեմ:

Կուզեի հնարավորության դեպքում ներքին աշխատանքային թրեյնինգներ կամ սեսիաներ ունենանք թիմակիցներին հետաքրքրող թեմաներով: Մի փոքր մարդկային շփման կարիք կա, ոչ շատ աշխատանքային: Բայց եթե օրինակ մեկն ունի հետաքրքիր սեսիա, որ կուզենա աշխատակիցների համար կիսվել, հետաքրքիր կլիներ: Բայց առանց որևէ պարտադրանքի, որ չդիտարկվի որպես առաջադրանք: Շնորհակալություն:

Առողջություն

անհամբեր եմ, երբ պիտի ես "հարինքը" վերանա .Ճ

Կարծում եմ, որ հեռահար աշխատանքը ընդհանուր առմամբ չի նվազեցրել աշխատանքի արդյունավետությունը: Միայն հանրության հետ աշխատանքի կազմակերպումը ավելի դժվար է դարձել՝ դասընթացներ կամ կլոր-սեղան քննարկումները: Չունմը այս պարագայում լիարժեք փոխարինող չի կարող լինել: